

LOYNIHELLIÐ

eftir J. M. Neale

Banning yvir nasareararnar

5. partur

Framhald

Har var nógv ferðsla og nógvur gangur í gøtunum í Ombi. Stórar mannarmúgvur stovdu til eystara býarpartin. Har var eitt stórt bert øki við fimm pálmatrøini høvdu teir sett upp ein vakran tjaldhimmel til landshövdingan og aðrar mætar menn at sita undir.

Atsóknin at teim kristnu var væl fyririkað. Sama dag sum Basilius við húski sínum var farin heimafra, var Markus Trebonius, landshövdingi Egyptalands, kominn til biggjar; og longu dagin eftir kom ein sterk hermenninir fingi hús í sjálvum býnum og har nærindis. Eisini húsini hjá Basiliusi høvdu teir tikið, og trælirnar, sum vóru eftir, flýddu.

Herdeildirnar høvdu fingið boð um at steðga øllum, sum ætlaðu at rýma úr býnum, uttan so at viðkomandi kundi við skrivligum prógví visa, at hann var í orðinum frá landshövdinganum sjálvum. Í loyndum varð gjørdur ein gjølligur listi yvir allar húsbondur og húski teirra. Longu annan dagin eftir at Basilius var flýddur, byrjaði Markus Trebonius sjálvur offringina.

Mannamúgvurnar fylktust á torginum. Ein sterk girðing var sett upp uttanum tjalðið hjá landshövdinganum. Innan fyri girðingina stóð eisini eitt høgt altar við myndum av teim egyptiskum gudunum Isis og Osiris. Á altarinum brendi ein litil eldur, og báðumegin við altarið stóðu mætastu prestarnir í býnum við virðiligum høvduðburði. Teir høvdu roykilsil-ílat í hondunum og ein teirra ansaði eldinum. Framm fyri trappurnar upp til altarið var ongin girðing. Her stóðu

tvær rómverskir hermenn púra stillir og forðaðu fyrri inngongdini við spjótum sínum. Málanin var ófør á torginum. Men stutt frá altarinum stóð ein litil skari av kristnum fólki í tøg.

»Hevur nakar frætt frá Basiliusi?« spurdi ein av teimum.

»Nei«, svaraði presbytarin. »Harrin veri honum náðigur!«

»Er tað satt, at mannarmúgvur hevur tikið Silvanus bisp og dripið hann?«

Eingin dugdi at svara uppá henda spurningin.

»Hevði alt bara verið av!« suffaði ein gamal maður.

»Nú fert tú ikki at fella frá?« helt ein av teim yngri.

»Nú ræður um at sigra! — Og at doyggja fyrri Harra okkara!«

»Tað er ikki bara sum at siga tað, Gennadius«, suffaði hin gamli.

»Nei, hin gamli! tað er júst líka so lætt sum at siga tað! — Ert tú ikki visur í at orka at standa fastur í trúnni, — so — ja so átti tú heldur at sita við hús! Vit megu vera annaðhvørt kold ella heit! Eitt kirkjulið, sum bert er flótt, kann Harrin ikki brúka!«

»Tann, sum heldur seg standa, hyggjast væl um seg sjálfvan, at hann ikki fellur...«

Seinastu orðini frá presbytaranum kóðnaðu í fagnaðarrópum frá mannarmúgvuni. Lúðrablastur boðaði frá, at nú kom landshövdingin. Har komu teir so gangandi í hergongu, stimburmiklir, gráherðir, teir gomlu og royndu hermenninir. Andlitini vóru sólbrænd, teir gingi í takt, øðsligir á at lita. Fleiri av teimum mintust ívaleyst persararíggjini hjá Valerian keisara. Allir høvdu teir arr av barðögum.

Mannamúgvur gav seg til viks. Hermenninir

skeittu hvørki til høgru ella til vinstri meðan teir undir fagnaðarrópum gingi inn í mitt torgið. Har stillaðu teir seg í tveimum røðum uttan fyri girðingina.

Beint aftan á teimum kom landshövdingin við liverju síni. Markus Trebonius reið á einum skinnandi hvitum hesti. Undir liðini á honum riðu landsins mætastu menn í finasta herskrúði.

Trebonius og fylgi hansara var nú komið fram at girðingini. Hann fór av hestinum og setti seg í háseti, sum stóð undir tjaldhimmalinum. Høgrumegin hann stóð herovastin í býnum Ombi, Kallisthenes. Ein hermaður hevði eitt merki á loft við innskriftini: S. P. Q. R. Senatus Populusque Romanum, tað merki »Ting og fólk Rómaborgar«. Hermenninir í liverjunum stillaðu seg báðumegin við, so at teir ikki hildu útsyni fyri fólkinum.

Aftur hvøllur lúðrablastur — ein hermaður gav tekin til tøg!

Trebonius reistist.

»Ombi-búgar!« rópti hann. »Tað er vilji mæta og hásinnaða keisara várs — gævi Jupiter, Mars og allir aðrir gudar varðveita hann — og teir bannaðu, andstyggjiligu nasareararnir skulu tynast av jörðini!«

»Bannaðir verið nasareararnir!« rópti ein skitin flettingarmaður aftarlaga í mannarmúgvuni.

»Bannaðir verið nasareararnir!« rópti øll mannarmúgvun.

Trebonius veittraði til tøg. — Á seinastu Terminus-veitsluni sendi mæti keisari okkara út harraboð úr Nicomedi, eini boð, sum fara at vera gitin til allar tíðir. Sendisveinar hansara hava borið tey út til ysttu endamarkini á ríki hansara, til Persiu-markið og til súlur Herkules'. Teir hava borið tey til hitt villini German-

ia og djúpt inn í Afrika, at mikli vilji hansara kann verða framdur.«

Landshövdingin gjørdi ein steðg og leit út yvir mannarmúgvuna.

»Eg ivist ikki í, at eg her hjá tykkum í Ombi eins og alla aðra staðni í Egyptalandi fari at finna blint lýdni, serliga vænta vit, at tey, sum hava fingið tann heidur at bera rómverskt navn, eru keisaranum lýðni!«

Mannamúgvur geylaði samtykkjandi.

»Um her eru nakrir nasarearar til steðg,« helt Trebonius fram, og hann tók uppaftur — »eg sigi: um her eru nakrir nasarearar til steðg, so havi eg fingið boð um at sýna mildleika ímóti teimum. Keisarin krevur einki óført av teimum. — Ja, av røttum mega vit siga, at hann í sínum gitna og stóra miskunnsemi krevur ógvuliga lítið av teimum. Hann krevur bara, at tey stroya eitt sindur av roykilsil á eldin har yviri. Í hjørtum sínum« — her brosaði landshövdingurin, so at øll mannarmúgvur sa — »í hjørtum sínum kundu tey trúgva júst so, sum tey vilja, bara tey við hesi gerð vísa, at tey vilja vera lóglyðnir borgarar í rómverska ríkinum!« — Nú gjørdist málið í landshövdinganum, sum higar til hevði verið vinarligt og blidligt, ógvuliga strangt:

»Men um her er onkur, sum ætlar at sýta keisarans heilaga og órongiliga boðum lýdni, um her er onkur, sum í síni fávitsku hevur dirvi til ikki at vilja offra og harvið ger ímóti keisarans boðum, so hevur keisarin boðið, at móti tilikum vil tann strangasta revsingin ikki vera ov hørð. Tey ólýðnu verða beinanvegin sett í fanga-hús og í morgin verða tey dómð. Teirra andstyggjiliga brotsverk eru so røðulig, at revsingin kann bert vera ein: deyðin!«

Framhald

Íslendingur...

Framhald frá síðu 3

landbúnaði í menning, antin tað so eru spurningar í samband við velt-ing upp úr nýggjum, tað-ing av haga og bø, hoygg-ing, fódur av stórdýrum og seyði, tilskotsfóður við vetrarbeiði, brúk av veltum, beiti og hagabeiti (til seyði) ella figgarlig sundurgreining av tí verandi landbúnaðinum og møgulegar broytingar.

Ein royndarstøð í Føroyum eigur fyrst og fremst at fáast við spurningar, sum hava handligan týðning fyri føroyskan landbúnað. Meira ástøðiligar rannsóknir mugu haldast at vera ov kostnaðarmiklar fyri føroyska landbúnaðin. Handligar rannsóknir og kanningar kunnu mangan gerast eins lagaliga á gørdum, sum bøndur sita á.

Eitt annað verkefni hjá einari royndarstøð er at vera kunnleikamiðstöð, t.v.s. at tað á slíkari støð finst kunnleiki um, hvussu sum mest av vandamálum, ið knappliga stinga seg upp, kunnu loysast og at bøndur og almennir myndugleikar kunnu leita sær serkunnleika haðani. Fyri at skapa og sita um slíkan kunnleika mugu líkindi vera til at gera royndir og rannsóknir, men eins umráðandi má tað vera, at líkindi verða til at skapa eitt umhvørvi við serútbúgving.

Á einari royndarstøð eigur bær at vera, sum í minsta lagi er 30-40 hektar í vidd, men eisini hagi, av tí at hagin hevur grundleggjandi týðning í føroyskum jarðarbrúki.

Av teimum taluplýsingum, sum til eru, kemur fram, at tað eru stórdýrahald og seyðahald, sum eru stóðir undir føroyskum jarðarbrúki, og so eplavelting og ein litil vakstrarhúsframleiðsla. Skal húsdyrahaldið øk-jast, má meira fáast burturúr verandi bø og haga, meira veltast upp úr nýggjum og hagin taðast.

Hvar ein royndarstøð eigur at liggja

Meting av teimum gørdum, sum í er at velja.

Garðarnir, tosað hevur verið um til hetta endamálið, eru tríggir:

- 1) Dalsgarður, Skálavík, á Sandoyinni
- 2) Heygsgarður, Kollafjørður á Streymoyinni
- 3) Streymnes á Streymoyinni

Vitjað hevur verið á øllum hesum gørdunum, har høvi var at siggja haga og bø. Hagan í Dalsgarði varð rátt um h. 26/6 saman við Dalsgarðsbóndan-

um Poul og Ottari Geirsson, ráðgevara. Hagi og bær á Heygsgarði vórðu skoðaði frá vegnum og tingast hevur verið um møguleikarnar fyri velt-ing upp úr nýggjum bæði á Heygsgarði og í Streymnesi við Hanus Wardum, landbúnaðarráðgevara og formann Jarðarráðsins, Fritleif Joensen, bónda.

Dalsgarður, Skálavík

Bær: o.u. 12-13 hektar
Hagi: o.u. 900 hektar
Áseyðatal: o.u. 500
Avfall: o.u. 1100 mm ár-liga

Hagin er ógvuliga ymskur. Har eru nes í neðra við mýru, brattar liðir, brekkur og skráar heilt upp í fjallatopp. Ein partur av haganum, Miðhagi, liggur so toluliga væl fyrri, men har er ógvuliga lítið dyrkilendi. Í Norðasta haga er nakað av dyrkilendi, t.d. á Hvalnesi, men har má sigast at vera óatkomandi. Í Norðasta haga ber helst til at velta einar 10 hektar upp úr nýggjum. Ongin vegur liggur oman til dyrkilendið, ið alt sum tað er vendir í ein landyndring norðan.

Bourin í Dalsgarði er framúr til dygd, meginparturin turrur, gamal bær, men ein partur liggur lægri og er vátari. Bourin liggur væl fyrri at gera royndir á og liggur saman, uttan tað at vegurin oman har mest fjølbyggt er í Skálavík gongur harigjøgnum. Hildið verður, at upprunajørðin undir bønum hevur verið morena og mýrar. Avfallið í Skálavík verður hildið at liggja nakað undir miðal í Føroyum. (Meting av Hanusi Wardum).

Streymnes

Bær: o.u. 10-11 hektar
Hagi: o.u. 760 hektar
Áseyðatal: o.u. 300
Dyrkilendi: I o.u. 30 hektar

II — 20 hektar
Avfall: o.u. 3000 mm ár-liga (Meting av Hanusi Wardum).

Dyrkilendið fellur ymskt: mýri, morena og eyrmorena. Nakað av dyrkilendingum er ógvuliga gott, men rættiliga óvist er, hvussu stórt hetta lendið er. Uppgívnun tölina stava frá kortmátinum og metingini hjá formanni jarðarráðsins, Fritleifi Joensen. Dyrkilendið liggur ikki saman í lotuni, av tí at einir 6-8 hektar liggja eitt sindur burtur frá hinum haganum. Gjort varð vart við, at til bar at gera gerðabýti, so at alt dyrkilendið kom at liggja saman.

Hagin liggur væl fyrri til møgulegar beitis- og taðingarroyndir. Dygdin er heldur ymsk, ein partur brattar liðir, sum bæði

Til sølu

Stóur seksæringur við 75 h. Volvo Penta motori, útgjærdur við radio-telefon og ekkoloddi. Nakað av línu fylgir við.

Tlf. 56329